Quelle: https://manuscripta.at/?ID=446
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

mei isrl. & facient in ydumeam
uxta iram meam. & furorē meū.
& cognoscent ultionē meam dicē
adonay dnīs. Supra duo ꝓposuerat
ꝓ eo qd̄ duces moab & seyr. & posta
de seyr tacens contra moab tm̄ lo
cutus ē. nunc reddit ceptum ꝓbl e
ma quid seyr hoc ē ydumea fe
cerit. Qd̄ autē esau. & seyr. &
edom. & ydumea. & duma. un a
gens appellent̄ non ambiget q̄
scientiā habuerit scripturar̄. Et
ut deceās ꝓphīs taceam ysaia hie
remia. amos qui contra idumeā
& dumā & e dom uaticinati sūt
abdias ꝓphā totam ꝓphiam cont̄
hanc dirigit nationē. quē ut po
tuimus olim disseruimus. Arguit seyr.
qui & hispidus erat. pilosi nomīs ac
cepit & edom sanguinarius. qui
oblenticulę rufę coctionē primoge
nita ꝑdidit. & ab edulio sortitus uo
cabulū ē. esau quoq; facta intīpre
tant̄. Et hoc sciendum ē qd̄ inhe
breo numquā scribat̄ ydumea s; semp
dom. quē ydumeā ōpsit̄ greca translatio. Neq; aquā
q̄ ydumea ut moab locutus est.
s; fecit ultionem de filiis iuda pec
cauitq; siue memoriā pristini do
loris tenuit. ut ultionē de eis ca
pet a quib; in uno supplantat̄ est.
ideirco ñ ꝑ anglos. neq; ꝑ alium
quēlibet s; ipse dnīs manum extīn
dens sup ydumeā. abstulit de ea
hominē & iumentum. & ciuitates
illus redegit in desertū. i. theman.
quā nos in austrum uertimus. Deq;
& de alia urbe dedan intīfectigla
dio cadent. Cumq; illi sede iuda
ulti fuerint. ego dabo ultionem
sup ydumeos ꝑ manū siue in manu
ꝓplī mei isrl. ut ab his ob primant̄
in quos exercuerē uindictā. qui fa
cient in edom. siue in idumeā iux
ta iram & furorē meum ut meam
ex pleant indignationē. & ꝑ manus
ꝓplī mei isrl in inimicā gentē mea
ra deseuiat. & intelligant contra
iniquam ultionē idumeę. meā
iustam fuisse uindictam. dicē ado
nai dnīs, Secūm tropologiam hic
michi sensus uidet̄. Idumea tīre
na appellat̄ & carnea. quę consur
git contra spīm ut ñ faciam ea quę
spē sūt. & animā in medituliio po
sitam ad se trahere festinat uultq;
ultiones reddere quib; ꝓplī subdita
fuerat filiis iuda. & recordat̄ dolo-
ris antiqui qd̄ non ꝑ prie fuerit
potestatis. & iō uindictā exptit
de eis qui recedentes a carne spīm
sequebant̄. ꝓpter ea ipse dnīs filios
iuda ultor existens. extendit ma
num sup ydumeā. & aufert de
ea hominē & iumentum quic q̄d
t rationis uidet̄ habere t simplicī
fidī. ut eam redigat in solitudinē.
Et detheman quę int̄pretat̄ de
ficiens & dedan quę & ipsa cog
nationē sonat. omnes gladio int̄
fiē quē posuit in manu ꝓplī sui
isrl. ut subuertat̄ edom. & iram
dnī sentiat ac furorē. & intelli
gat uindictam ei ad hoc ꝑ fecisse
ut seruiat domui iude. hoc est
illud. de quo & apls̄ disputat seri